

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ełku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Dźwilewski

Protokolant: sekr.sąd. Emilia Wysocka

w obecności Prokuratora Jana Mikuckiego

po rozpoznaniu dnia 06.12.2017 r.

sprawy:

Damiana Z [REDACTED]
ur. [REDACTED] r. w [REDACTED]
syna [REDACTED] i [REDACTED] z d. [REDACTED]

oskarżonego o to, że:

w dniu 04 stycznia 2017 roku publicznie, za pomocą środków masowego komunikowania, poprzez zamieszczenie na portalu społecznościowym „Facebook” wpisów masowego komunikowania, poprzez zamieszczenie na portalu społecznościowym „Facebook” wpisów „...pies który cię zatrzymał...został wyjebany za takie rzeczy ...jeba. „kurwa...” znieważył oraz pomówił funkcjonariusza Policji mł. asp. Damiana Jabłońskiego,

tj. o czyn z art. 212 § 2 kk w zb. z art. 216 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

- I. ustalając, iż. oskarżony Damian Z [REDACTED] dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. na podstawie art. 66 § I kk w zw. z art. 67 § I kk postępowanie karne warunkowo umarza wobec niego na okres próby 1 (jednego) roku,
- II. na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego Damiana Jabłońskiego kwoty 3.000 (trzech tysięcy) zł,
- III. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 72 § I pkt 2 kk zobowiązuje oskarżonego do przeproszenia oskarżyciela posiłkowego Damiana Jabłońskiego poprzez zamieszczenie wpisu o treści: „Przepraszam policjanta Damiana Jabłońskiego za zamieszczenie w dniu 04.01.2017 r. na facebooku wpisu znieważającego oraz zniesławiającego ww. policjanta. Przeprosiny są publikowane na skutek przeprowadzonego procesu karnego oraz nie usuwanie ww. przeprosin przez okres 2 (dwóch) miesięcy,
- IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Za zgodność z oryginałem

Sekretarz

Sekretarz Sądowy

Emilia Wysocka

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

w dniu 04.01.2017r. Damian Z [REDAKTOWANE], na profilu Adriana R [REDAKTOWANE] znajdującym się na portalu Facebook, zamieścił szereg wulgarnych wpisów, a w tym „kolego pies który Cię zatrzymał na nazwisko Jabłoński jest z Morąg. Został z UW Morąga wyjebane za właśnie takie rzeczy jak na filmiku teraz jest psem w Olsztynie jeba... Kurwa”. Zamieszczenie wpisów związane było ze zdarzeniami na terenie miasta Ełk w dniu 01.01.2017 r., podczas których dochodziło do starć demonstrujących z funkcjonariuszami policji, a w tym interwencji funkcjonariusza policji Damiana Jabłońskiego w stosunku do Adriana R [REDAKTOWANE], nagraonej i upublicznionej na ww. profilu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- zeznań D. Jabłońskiego -k. 14-17,30-31, R. [REDAKTOWANE] -k.27-28,
- notatki -k. 7,
- wydruku z profilu -k. 10-11.

Oskarżony D. Z [REDAKTOWANE] nie przyznał się w postępowaniu przygotowawczym do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Po skierowaniu z urzędu sprawy na posiedzenie w przedmiocie rozważenia możliwości warunkowego umorzenia postępowania, zaakceptował jednak co do zasady przedmiotowe rozstrzygnięcie.

Zgoda oskarżonego na rozstrzygnięcie o charakterze probacyjnym stanowiła potwierdzenie zasadności postawionego zarzutu. Tym niemniej, już pozostały materiał dowodowy wskazywał na sprawstwo ww., które z punktu widzenia znamion opisanych w art. 212 § 2 kk i art. 216 § 2 kk, nie budziło żadnych wątpliwości.

Przytoczone powyżej dowody wskazują bowiem, że D. Jabłoński był jednym z interweniujących w dniu 01.01.2017r. policjantów, którego dane zostały następnie upublicznione na ogólnodostępnym profilu i zaopatrzone licznymi komentarzami. Jednym z

komentujących był właśnie oskarżony, którego autorstwo jest poza sporem. Jednocześnie, z semantycznego punktu widzenia, bezsporna jest znieważająca i zniesławiająca treść komentarza zamieszonego przez ww. w stosunku do pokrzywdzonego. Znieważenia przybrały tu postać pospolitych wulgaryzmów, zniesławienie natomiast sugestią, iż ww. funkcjonariusz jest znany ze swojej brutalności i z tego powodu został przeniesiony z innej jednostki, tj. pomówienie o takie cechy, które mogły go poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla pełnienia funkcji funkcjonariusza policji, a do czego de facto doszło (vide niekwestionowane zeznania R. ██████████). Tymczasem powód przeniesienia był zupełnie inny (vide niekwestionowane zeznania R. ██████████), implikując brak stanu o jakim mowa w art. 213 § 2 kk. Wprawdzie oczywistym jest, że interwencje policji zawsze będą budzić w części społeczeństwa negatywne emocje (choć sama kontrola społeczna służb jest jak najbardziej pożądana), tak jednak stawiane wówczas zarzuty winny każdorazowo znajdować oparcie w faktach, a tym bardziej być pozbawione zwykłych inwektyw.

Mając na uwadze wszystko powyższe Sąd uznał, iż wina i okoliczności czynu nie budzą wątpliwości, a swoim zachowaniem D. Z█████████ wypełnił znamiona art. 212 § 2 kk w zb. z art. 216 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Dopuszczając a priori możliwość warunkowego umorzenia postępowania Sąd kierował się warunkiem sine qua non w postaci dotychczasowej niekaralności sprawcy (vide k. 111) oraz rodzajem i charakterem czynu należącym do kategorii występków pospolitych i prywatnoskargowych (niniejszy został objęty ściganiem przez oskarżyciela publicznego), a w konsekwencji – uznawanym za przestępstwo o mniejszym ciężarze gatunkowym. Oczywiście jednak nie sposób było w tym wypadku pomijać stanowiska samego zainteresowanego. Wprawdzie bowiem Sąd nie jest nim związany (wyłącznie przeciw oskarżonego rodzi określone konsekwencje prawne), tym niemniej tego rodzaju inwektywy i sugestie nie odnoszą się wyłącznie do osoby pomawianego, ale osłabiają zaufanie do policji jako instytucji. Tymczasem skuteczność służb i wymiaru sprawiedliwości (a tym samym bezpieczeństwo obywateli) jest z oczywistych względów m.in. wypadkową zaufania społecznego. W konsekwencji, względna dopuszczalność probacji została poddana ocenie D. Jabłońskiego.

W wyniku swoistego porozumienia strony zaproponowały, co następuje:

- warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do oskarżonego na okres 1 roku,
- orzeczenie zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 3.000 zł,
- zamieszczenie przez oskarżonego przeprosin na profilu A. R█████████ – w miejscu zamieszczenia inkryminowanych wpisów oraz nie usuwanie ich przez okres 2 miesięcy.

Z punktu widzenia celów prewencyjnych, przedmiotowa propozycja była całkowicie akceptowalna. Z jednej strony wychodzi naprzeciw zasadzie proporcjonalności dolegliwości (nieznaczny stopień społecznej szkodliwości, koncyliacyjna postawa niekaranego dotychczas oskarżonego), z drugiej natomiast – poprzez orzeczone na podstawie art. 67 § 3 kk i art. 72 § 1 pkt 2 kk obowiązki -ma szansę uczynić tego rodzaju zachowania nieopłacalnymi.

Z tych powodów Sąd uznał, że stanowiące swoisty efekt porozumienia rozstrzygnięcie w postaci warunkowego umorzenia postępowania, obostrzone o określone obowiązki (a w tym o charakterze fiskalnym) jest i dopuszczalne, i pożądane - jako odzwierciedlenie zasad wyartykułowanych w Rozdziale VIII kk.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w pkt I, II i III wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk.

Za zgodność z oryginałem

Sekretarz
Sekretarz Sądowy

Emilia Wysocka